

ABONAMENTUL:

PE AN 3 COR. 20 FIL.
 n. 1/2 n. 1 60 "
 n. 1/4 n. 3 90 "

IN STREINĂTATE:

PE AN 6 FRANCI.
 n. 1/2 n. 3 "

Numerul singuraticii se
 vind în Cluj cu 5 fleri,
 într'alte locuri cu 6 fl.

REVĂȘUL

INSERTIUNILE SE
 PLĂTESC DUPĂ MA-
 RIMEA LOCULUI CE
 OCUPĂ; FIE-CARE
 cm. COSTĂ O DATĂ
 10 FIL., PE 2 ORI
 10 FIL., PE 3 ȘI MAI
 MULTE ORI 6 FIL.
 ADRESA:
 „REVĂȘUL”
 CLUJ, KOLOZSVAR
 JOKAI-UTCZA 6.

Redactor resp.: BASIL MOLDOVANU.

APARE ÎN FIE-CARE SÂMBĂTĂ.

Proprietar editor: Dr. E. DĂIANU.

Cătră restanțieri.

Rugăm pe domniii abonați, cari nu-și-au renoit la timp abonamentul, să grăbescă a și-l renoii pentru că nu putem trimite foia timp așa îndelungat pe credit.

La renoirea abonamentului ne rugăm să se fie seamă de greutatea administrației unei foi așa ieftine, și încât e cu putință se plătescă abonamentul pe câte un an întreg de-odată.

Cunoște-te pre tine însuși!

Evangelia Domnului nostru Isus Christos a adus cea mai mare mângâiere omenimei, prin înființarea celui mai mare ideal: idealul moralei celei mai curate.

Omul este tot-deauna o ființă slabă, abătută, frică și poticnitore, totuși fără îndoială că el se simte mai cinstit a se înalta la cele dintăiui ideale, decât de a se târi în josnicia, în care omul se de-grădează mai jos decât dobitocul.

Iată câteva dovezi:

După o privire generală ne convingem despre adevărul zis de un mare filosof, anume că: *nu este dovadă mai sigură despre o căpățină slabă decât o inimă stătornică în rătăcii și stricată. De acesta clasă se ține mulțimea cea mare a criminalilor, a blăstâmaților.*

Dacă ai aplecări neprincioase societății, daești nepăsător față cu chipurile de ați indetula acele aplicări, dacă aurul este cel dintăiui al tău scop, viclenia obișnuită ta cale, prefăcătoria, aleasa ta însușire, dacă avutul altora te intristeză, dacă talentele lor nu-ți însuflă decât pismă, ver-tuțile lor o tainică ură, dacă inima ta este închisă față cu compătımirea sau măcar dacă ea se desfătează vorbind despre patimile altora, tu ești c dihanie ce ar trebui se fie găuită, și dacă tu n'ai ajuns a fi un hoț defăimat acesta s'a prilejit, că puterea și prilejurile țau lipsit.

Dacă tu ești slugarnic față cu mai marii tăi, tru-faș cu cei mai jos decât tine, dacă tu preferezi pe-trecerea cu nătărăii, sau dacă tu cauți a fi cel dintăiui în petrecerea cu aceia ce pot a te dăscăli, dacă înjosite complăceri, urite măguliri capătă mai mult dela tine decât meritul întovărășit cu nobila curățenie, dacă tu ești crud cătră dobitoce, nesimțitor la nenorocirile semenilor tăi, și dacă stima ta sau purtările tale se înaltă și se coboră potrivit cu avutul omenilor, dacă în indeletnicirea binelui sau la spunerea unei maritimose fapte, tu nici odată n'ai simțit acea înflorare ce se poartă prin vine, acea dulce căldură ce îți urmează și umezala ochiului ce o întovărășește: tu ai suflet grozav și împilat, înjosit în mândrie.

Dacă având aplicări vătămătoare tu le împiedeci lucrarea numai din pricina fricei pedepselor sau din nădejdea răsplătirilor, fie vremelnice, fie ții-tore, tu nu ești bun, ci cu înțelepciune egoist: tu faci negoț de fapte. Ceriul neprețuind decât bunele îndemnuri de făptuire cu puțin îți rămâne dator, dar omenii neavând drept decât la lucrări, sunt datorți cu ore-care recunoștință.

Dacă obișnuitele tale îngrijiri nu țintesc decât cătră obiecte de lux, de indetulare, de plăceri, de desfătări; dacă tu preferezi lucitorele micile calități, în locul celor temeinice, dacă te sirguesești mai cu deadinsul a-ți împodobi duhul, decât a-ți mobiliza inima, . . . dacă a plăce este marea tău îmbolditor, dacă un cuvânt de hulă te descurăgiază, o laudă te entusiasmează; . . . dacă tu preferezi micile interese ale șgărceniei împotriva măritelor interese ale generosității; . . . dacă o înjosită ambiție te face mai puțin a dorî înălțarea peatru ca se fii trebnic decât pentru a straluci, a predomină sau a te îmbogăți. . . . În sfirșit dacă ocupațiunea ta cu de-

severșire mărginită în cele de față, scapă din vedere viitorimea, sau dacă ești cu nepăsare asupra măritelor obiecte de datorințe, de știință, de religie, de moralitate . . . atunci fi-ți încercințat că sufletul tău este comun; alătură-te în tăcere la clasa celor de rând.

Dacă favorizat de stare, de duch, de avere, tu-ți petreci zilele în trândăvie, fără viții dar și fără virtuți, indeletnicit numai de resfătarea pompei tale, de interesul truștelor tale poște, de îngrijirea de a te arăta plăcut, de micile întemplări din societate, sau de ticăloșele calcule ale ceremonialului și ale modei . . . caracteristicul tău portret este nula. Norocire dacă nici odată nu ți-se cere socoteala de întrebuintarea darurilor ce ai primit și dacă nu ești vinuit de tot binele ce tu ai le-neveri al face.

Dacă cu obișnuite sentimente de bună-voință, tu faci răul din slăbiciune, sau nu cutezi a-ți urma datorințelor tale din pricina unui min-cinos respect omenesc, tu ai inimă cinstită, dar frică și deșartă. . . . Tu meriți ore-care stimă, dar și mai multă milă și compătımire.

Când aplecările tale au fost curate, faptele tale drepte, dacă publicul, care judecă mai puțin adevărul decât părerea, necunoscându-ți adevăratele tale îndemnuri te defaimă sau își găsește pricină de a rîde de tine; dacă atunci multămit de tainica mărturisire a cugetului tău, tu te areți nesimțitor cătră falsele judecări, sau ai însuși putere de a-ți face petrecere din ele; — dacă hula te face ambițios, și respectul te face modest; dacă rugămintea te induioșază, tirănia te revoltă, dacă pătımirile altuia te intristeză, dacă însași sărăcia ta nu te slăbănoștește, er' primejdia te face măreț, fericirea te face modest. . . . oh! atunci tu ești cu temeiuri brav: tu iubești binele pentru însuși binele și nu pentru gloria sau pentru interesul ce poate proveni dela el.

Voestți a fi Român prețuit? Socotește-te nițel în poziția acelor eroi, ce vechimea descrie și pe cari însași slăbiciunea noastră nu se poate opri de a-i admira încă, cari jertfinduși viața onorei, gloria lor națiunii i-și supuneau cele mai puternice a lor pasiuni aceleia, a binelui public național. Asemănă-ți principiile tale cu acele ale unui Fabricius, în ce privește desinteresul și simplicitatea și cu a unui Temistocle, care preferă mărtea în locul comandurii unei armii, care merge a-l răsbuna împotriva unei nerecunoscătoare patrii, cu a unui Regulus carele dă un sfat trebnic, însă a căruia punere în lucrare asigură mărtea sa; cu a unui Curtius care se prăpăstiește în adâncime și altele.

Întrebă-te pe tine însuși dacă într'asemene împregiurări, tu ai fi avut putere a le urma pildei. *Și dacă ești sigur de stătornica ta stăruință, de asenenea zi cu încredere: „Eu am sufletul mare și generos”. Ticălosul, pentru a-și da dreptate înaintea a însuș tribunalei s'eu, va crede că te ocărăște învinovățându-te, că ai entuziasm. Lasă-l să o zică, jelește-l și pară-ți bine, că nu-i sameni.* Însă acest grad nu este cel mai înalt. Să întindem cercetarea mai departe. Acești eroi putea să fie hotărâți cătră aceste urmări de dorința gloriei sau de nădejdea unei viitoare răsplătiri.

Să ne închipuim dar că n'au existat nici reputație, nici pedepse, nici răsplătiri; că pus într'un pustiu neapropiat, nici un martor n'a putut aplauda eroizmul teu, nici un glas n'a putut să-l publice, nici un îndemn n'a putut a te hotări decât acela al facerii de bine, și că atunci cu plata unei morți grozave, a unei barbare osânde, dela tine atârână de a ușura durerile unui mare număr de ființi patimitor: spune ai suferi-o Tu? . . . Inima ta se minunează, tremură, se refuză; cu toate aceste ea tot poate încă să fie mare. . . . Dar dacă ea respunde: așa o voi suferi. . . . primește închinăciunea, cu dreptate convenită celei mai mărețe stăruințe a desăvârșirii omenestii.

La acest grad suprem al puterii morale numai prin imitațiunea vitei pământești a Domnului Nostru Isus Christos vom pute să ajungem. Viața și mărtea Lui cuprind în sine întregă înțelepțiunea morală. **Dr. Cassiu Maniu.**

„Pocăitii.”

— Profețiile lui Daniil profetul. —

Sa scris mult prin foile noastre despre „pocăitii” și eu am urmărit cu atențiune ce s'a scris, însă nu-mi aduc aminte, se fi cetit unde-va despre modul, cum esplică „Pocăitii” unele profeții de ale lui Daniil și cum prin acelea esplicări se răsuce a nimici auctoritatea bisericei (Am combătut multe învățături greșite de ale „Pocăitilor” și multe mai sunt de combătut, ce nici nu putem face deodată, ci pe rând. Red. Rev.). Din cauza asta m'am hotărît, se scriu despre modul, cum tăl-cu-esc Pocăitii profețiile lui Daniil și voiți arăta și cum trebuie combătut tălcul lor.)

I. În tractatul *Celea patru împărății ale lumii* se încearcă „Pocăitii” se esplice vedenia din Daniil c. 7. v. 1—28. Voiți aduce înainte cuprinsul capului 7 din Daniil, voiți arăta esplicarea „Pocăitilor” și apoi, arătând falsitatea acelei esplicări, voiți aduce înainte esplicarea adevărată a acelei vedenii.

Daniil vede patru fiară ridicându-se din mare: O leică, un urs, un pard, și un animal mai înfricoșat și mai fioros decât celealalte trei. Animalul al patrulea avea zece corne și îi creștea încă un corn inzestrat cu ochi și cu gură, în vreme-ce trei dintre cornele celea dintăiui i-se smulgeau. Acestor fiară în ordinea, în cari s'au ridicat din mare, li s'a dat domnia pământului. Pe timpul domniei fiarei din urmă se întâmplă judecata lui Dzeu; fiara e ucisă și aruncată în foc, și fiul omului venind pre norii ceriului primește dela Dzeu domnia vecinică a mării. — Lui Daniil, care a întrebat despre însemnarea vedeniei, i-s'a răspuns și esplicat de unul, care era de față la judecata dzească, că e vorba de patru împărății și de împărăția lui Dzeu. Cere apoi Daniil să-i esplice vedenia despre fiara a patra și i-s'a răspuns, că aceea înseamnă o domnie, care mai mult decât toate asuprește pământul. — Domnia asta se împarte în zece domnii, apoi nimicindu-se trei din acestea se ridică un rege mai puternic, decât ceialalți și acest rege poartă războiul înfricoșat împotriva lui Dzeu și a sfinților săi, — până când e nimicit prin judecata dzească și domnia plină de mărire a lui Dzeu se dă sfinților.

Se vedem acum tălmăcirea, ce o dau Pocăitii: Aceasta vedenie e asemenea visului lui Nabucodonosor din Dan. 2. și acest vis e tălmăcit despre patru regate; Babilonul, Medo-Persia, Grecia și Roma, — prin urmare și celea din visiunea asta le referesc la celea patru regate. După cum s'a văzut, fiara a patra e înfricoșată foarte și are zece corne. Acestea 10 corne înseamnă 10 regi, cari se vor ridica din imperiul roman. — Dintre acestea 10 corne a eșit un corn mic, de dinaintea căruia trei dintre cornele celea zece se smulseră. Acest corn mic face război cu sfinții lui Dzeu și îi învinge, până când vine cel vechiu de zile (Dzeu) și ține judecata; fiara a fost arsă și sfinții au luat în stăpânire împărăția. Despre o astfel de fiară se vorbește și în Apocalips 13, 1—7. „Și am văzut fiara suindu-se din mare, care avea șapte capete și zece corne și peste cornele ei zece diademe și pe capetele ei numele hulei. Și i-s'a dat a face război cu sfinții și a-i învinge și i-s'a dat putere peste totă seminția și limba și neamul.” Cornul mic din Daniil și fiara din Apocalips, zic „Pocăitii” nu e altcineva decât *Papa din Roma*. Și pe ce se bazează ei? În vedenia se zice despre cornul mic: „Și va vorbi cuvinte asupra celui Prea înalt.” La acestea zic „Pocăitii”: „Papa își dă diferite nume, așa el se numește „locțiitorul lui Isus Christos,” er' Leo XII. ar fi zis despre sine, că e Domnul și Dzeul nostru. — În vedenie se zice mai departe, că cornul mic „va face război cu sfinții”, la care zic „Pocăitii”: În anul 1518—1548 au perdut viața lor mai bine de

1) La esplicarea profețiilor lui Daniil m'am folosit de: „Cursus Scripturae Sacrae — auctoribus R. Cornely, I. Knabenbauer, Fr. de Hummelauer aliusque Soc. Iesu presbyteris. — Commentarius in Daniele Prophetam, Lamentationes et Baruch auctore Jos. Knabenbauer S. I. — Parisiis, P. Lethilleux editor.”

B. Moldovanu Basil